

dens Konsekvenser er aldeles udenfor. Oppositionens Grundsaetninger p. H. v. skulle vi sige at hævde, siger det ærede Medlem, men det ærede Medlem maa ikke der stille Noget op, som han selv har gjort alt Muligt for at afstaafe. Jeg er villig til overalt, hvor Sagens Natur kræver det, at møde med det ærede Medlem; men jeg ønsker tilvisse ikke at følges med ham under nærpærende Forhold. Om det kan blive bedre siden, veed jeg ikke.

Holstein-Ledeborg: Den ærede Ordfører (Berg) sagde, at jeg havde lagt ham Ord i Munden, som han ikke havde brugt. Det har jeg paa ingen Maade gjort. Det ærede Medlem sagde, saavidt jeg erindrer, at han ikke var med til ufuldmægtige Medsaetninger; det vil sige, den Medsaetning, som det ærede Medlem selv har stemt for, og det, han nu er med til at holde paa, har han engang bekæmpet. Hvorledes vil det ærede Medlem bringe de to Ting til at stemme sammen. Det ærede Medlem sagde, at han vilde ikke være med til pludselig at tage Tillæget fra dem, for man skulde huske paa, naar man først havde givet dem et Tillæg, regnede de paa, at nu havde de Mere at leve af, og indrettede saa deres Liv derefter. Derfor var det grusomt nu pludseligt at tage det bort. Men jeg maa da gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad han maatte selv har mærket, at han saaledes ganske snildt har lavet sig et ganske andet Grundlag til Rette under sin Argumentation saaledes, at han er kommet til at tale om Ting, der slet ikke ligge for. Den Betragtning kunde nemlig have været rigtig, hvis der var Tale om Lønningstillæg; men det ærede Medlem veed, at derom er der ikke Tale her. Naar jeg under almindelige Prisforhold har forsyet en Mand's Lønning med et Lønningstillæg, er det rigtigst, at jeg ikke kan tage det fra ham igjen, thi saa kommer han til at leve under vanskelige Forhold end før. Men noget ganske Andet gælder med Hensyn til Dyrtidstillæg. Har jeg givet en Mand et Dyrtidstillæg, medens Priserne gik op, er det fuldstændig rigtigst at tage det bort igjen naar Priserne gaa ned. Det er netop Forskjellen mellem Dyrtids- og Lønningstillæg, at Lønningstillæget er en økonomisk Forbedring og dets Borttagelse en økonomisk Forværring, hvormod Dyrtidstillæget, naar det følger op og ned med Dyrtiden, hverken er en Forbedring eller en Forværring. Det synes jeg, det ærede Medlem saa overordentlig let maa kunne forstaa, og derfor siger jeg ogsaa, at det, det ærede Medlem vil her, idet han fastholder Dyrtidstillæget, er slet ikke at undgaa nogen Paarbejdelse mod Embedsmændene, slet ikke at holde dem paa det økonomiske Standpunkt, hvorpaa de bleve satte ved Dyrtidstillæggets Givelse — paa ingen Maade. Det ærede Medlem vil derigennem, at han fastholder Dyrtidstillæget, naar Dyrtiden er forbi, i Virkeligheden give Embedsmændene et Lønningstillæg.

Det ser det ærede Medlem vel, er ikke at undgaa en Forværring af Embedsmændenes økonomiske Forhold; men ligesom at forbedre den. Det vil sige, det ærede Medlem vil foregribe Lønningens Revision. Det, som vi kunne gjøre til næste Aar, naar vi saa Lønningens Revision for, nemlig give Lønningstillæg, det gjør det ærede Medlem nu her paa Finantsloven; derved at han bevarer Dyrtidstillæget, skjøndt der ingen Dyrtid er. Det er et nyt stort Stykke Lønningenslov, det ærede Medlem indfører her, og han er her med til at forøge Sagen for Embedsmændene. Her er slet ikke Tale om den Betragtning, det ærede Medlem har stillet op. Det ærede Medlem sagde, at hans Stilling var et parlamentarisk Mindretal. Det er slet ikke Tilfældet; thi et parlamentarisk Mindretal har een Ting at gjøre, og det er paa de enkelte Sager at hævde sine Anskuelser, medens det saa finder sig roligt i at blive overstemt; finder sig endogsaa længe deri, saa længe indtil de Anskuelser seire, som det har forenet sig om, og bliver det en Gang derigennem. Sletal, saa hævder det dem i Gjærningen. Det ærede Medlem hævder sin Stilling som parlamentarisk Mindretal derigennem, at han opgiver alle sine Grundsaetninger, at han med Hensyn til de enkelte Sager — jeg taler slet ikke om Storpolitikken — f. Ex. med Hensyn til Embedsmændenes Lønning, indtager en Stilling sit imod den, han har havt før, og ligeledes ved andre Sager. Han opgiver de Forbudninger og Grundsaetninger, det Standpunkt og den Opposition, han har indtaget tidligere, for at gaa sammen med den nuværende Regjering; thi det gjør han, og jeg siger derfor, at naar det ærede Medlem tror, at han som parlamentarisk Mindretal hævder sin Stilling ved blot at følge Regjeringen i alle væsentlige Punkter, saa hævder han den ikke; men ganske vist, man kan samtidig være parlamentarisk Mindretal og være Regjeringens Drabant.

Ordføreren (Berg): Nu tror jeg, vi snart ere komne til det Punkt, at vi kunne slutte. Det er mig overordentlig høert, at jeg har faaet det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledeborg) saa vidt, at han fortæller ærede Medlemmer, at jeg vil fastholde Dyrtidstillæget, uagtet jeg i Forening med flere ærede Medlemmer har stillet to Forslag, der væsentlig vilke ved det. Spørgsmaalet er kun, om vi skulde slaa det ihjel paa een Gang, eller lade det gjenmemgaa denne Overgang og tage Resten siden. Dernæst sagde det ærede Medlem, at jeg vilde foregribe Lønningens Revision, skjøndt vort Forslag netop gaar ud paa at hævde Dyrtidstillæggenes rent midlertidige Karakter, saa at der ingen Betydning have lige overfor Lønningens endelige Fastsaetning. Det er erkjendt fra alle Sider, undtagen af det ærede Medlem fra Leire. For det Tredie sagde det ærede Med-